

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 12Sd/108/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3012200316
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Florovič
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3012200316.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne samosudcom JUDr. Jurajom Florovičom v právnej veci navrhovateľa: A. V., bytom X. XXX/XX, K. V., zastúpeného JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom advokátskej kancelárie so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o úrazovú rentu, na návrh navrhovateľa o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXXXX-X/XXXX-BA zo dňa 7. februára 2012 takto

rozhodol:

Krajský súd p o t v r d z u j e rozhodnutie odporkyne č. XXXXX-X/XXXX-BA zo dňa 7. februára 2012.

Krajský súd n e p r i z n á v a odporkyni náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Odporkyňa rozhodnutím č. XXXXX-X/XXXX-BA zo dňa 7. februára 2012 navrhovateľovi, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu dňa 12. septembra 1997, priznala nárok na úrazovú rentu podľa § 272 ods. 1, 2, 3 a 9 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov od 1. januára 2004 do 31. decembra 2004 v sume 7,97 Eur mesačne, ktorú:

- podľa § 293az ods. 4. zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 449/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zvýšila od 1. júla 2005 o 8,85% sumy úrazovej renty priznanej týmto rozhodnutím na celkovú sumu 9,37 Eur mesačne.

Podľa § 293o ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov navrhovateľovi priznala odo dňa 1. augusta 2006 úrazovú rentu, na ktorú nárok zanikol z dôvodu priznania starobného dôchodku. Úrazovú rentu priznala v sume 4,98 Eur mesačne, čo je 50% sumy, ktorá patrila ku dňu zániku nároku na úrazovú rentu po zvýšení podľa zákona č. 4612/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Podľa § 89 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 197/2007 Z. z. sumu úrazovej renty zvýšila od 1. júla 2007 o 6,25% na celkovú sumu 5,32 Eur mesačne.

Podľa § 59 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 136/2008 sumu úrazovej renty zvýšila od 1. júla 2008 o 5,0% na celkovú sumu 5,58 Eur mesačne.

Podľa § 293ay zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 449/2008 Z. z. úrazovú rentu zvýšila na dvojnásobok sumy vyplácanej k 31. decembru 2008 podľa §89 ods. 8 v súlade s § 82 ods. 1 až 3 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákon č. 449/2008 Z. z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 450/2008 Z. z., ktorým sa ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky v roku 2009, zvyšuje od 1. januára 2009 o 6,95% na sumu 12,00 Eur mesačne.

Podľa § 89 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 413/2009 Z. z. priznanú sumu úrazovej renty zvýšila od 1. januára 2010 o 3,05% na celkovú sumu 12,40 Eur mesačne.

Podľa § 89 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 404/2010 Z. z. priznanú sumu úrazovej renty zvýšila od 1. januára 2011 o 1,8% na celkovú sumu 12,70 Eur mesačne.

Podľa § 89 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 344/2011 Z. z. sumu úrazovej renty zvýšila od 1. januára 2012 o 3,3% na celkovú sumu 13,20 Eur mesačne.

Na túto sumu bude mať nárok do zmeny podmienok rozhodujúcich pre priznanie nároku na úrazovú rentu, na jej výplatu alebo na určenie jej sumy podľa zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

V dôvodoch rozhodnutia uviedla, že stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti za obdobie od 1. júla 2003 do 31. decembra 2003 vypočítala Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza, pričom vychádzala z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co 72/2011-196, ktorý v odvolacom konaní vykonal výpočet zárobku za jednotlivé mesiace sporného obdobia, kde určil výšku fiktívneho zárobku. Navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti k 31. decembru 2003 v sume 240 Sk (7,97 Eur) a Sociálna poisťovňa, ústredie, transformovala túto sumu ako sumu úrazovej renty od 1. januára 2004.

Navrhovateľ podal prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote návrh na preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXXXX-X/XXXX-BA zo dňa 7. februára 2012. V jeho písomných dôvodoch uviedol, že odporkyňa pri svojom rozhodovaní vychádzala z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co 72/2011-196, v odôvodnení ktorého bola určená výška fiktívneho zárobku navrhovateľa po vzniku škody. Podľa týchto fiktívnych zákrokov vykonala odporkyňa výpočet straty na zárobku navrhovateľa období júl až december 2003 v sume 531 Sk za júl, 0 Sk za august, 0 Sk za september, 132 Sk za október, 57 Sk za november a 0 Sk za august. Priemernú stratu na zárobku navrhovateľovi za 2. polrok 2003 tak odporkyňa vypočítala na 240 Sk (7,97 Eur) mesačne. Takýto postup odporkyne nepovažuje za správny. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co 72/2011-196 zo dňa 23. novembra 2011 bol v napadnutej časti potvrdený rozsudok Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 4C 131/2009-181 zo dňa 21. decembra 2010. Navrhovateľovi bola právoplatne priznaná a zo strany odporkyne aj vyplatená náhrada za stratu na zárobku za žalované obdobie od 1. apríla 2002 do 31. decembra 2003 v celkovej sume 593,10 Eur. Strata na zárobku za 2. polrok bola určená v sume 1 811 Sk za mesiac júl, 1 619 Sk za mesiac august, 1 224 Sk za mesiac september, 1 731 Sk za október, 313 Sk za november a 0 Sk za december. Priemerná strata na zárobku za 2. polrok 2003 predstavuje čiastku 1 116,30 Sk (37,05 Eur) mesačne. Ďalej tvrdil, že jeho nárok na úrazovú rentu za obdobie od 1. januára 2004 do 31. decembra 2004 je 37,05 Eur mesačne a nie 7,97 Eur mesačne Táto suma sa mu mala od 1. januára 2005 zvýšiť o 7,54% na sumu 39,84 Eur mesačne, od 1. júla 2005 o 8,85% na sumu 43,37 Eur. Ďalej uviedol, že jeho nárok na úrazovú rentu od 1. augusta 2006 predstavuje 22,98 Eur mesačne (43,37 Eur po znížení o 50% zvýšení o 5,95%), od 1. júla 2007 sa mala zvýšiť o 6,25% na 24,42 Eur mesačne, od 1. júla 2008 o 5% na sumu 25,64 Eur mesačne, od 1. januára 2009 po zvýšení na dvojnásobok a valorizácii o 6,95% na sumu 54,84 Eur mesačne, od 1.

januára 2010 sa mala zvýšiť o 3,05% na sumu 56,51 Eur mesačne, od 1. januára 2011 o 1,8% na sumu 57,53 Eur mesačne a od 1. januára 2012 o 3,3% na sumu 59,43 Eur mesačne.

Zastáva názor, že na základe uvedených dôvodov je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie, ktorým mu bola priznaná úrazová renta v nesprávnej sume je v rozpore s právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn.4C 131/2009-181 zo dňa 21. decembra 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co 72/2011-196. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odporkyni na ďalšie konanie, aby mu bola priznaná v sume vypočítanej v súlade s uvedenými rozsudkami.

Odporkyňa žiadala napadnuté rozhodnutie ako vecne a správne potvrdiť s poukazom na jej písomné stanovisko zo dňa 7. mája 2012. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne vedený pod sp. zn. 17Co 72/2011-196 zo dňa 23. novembra 2011, v ktorom Krajský súd vykonal výpočet za jednotlivé mesiace sporného obdobia a zistil výšku pravdepodobného mesačného fiktívneho zárobku, ktorú sumu si odporkyňa osvojila, a preto vydala rozhodnutie zo dňa 7. februára 2012, ktorým priznala navrhovateľovi nárok na úrazovú rentu od 1. januára 2004 do 31. decembra 2004 v sume 7,97 Eur mesačne a následne túto sumu valorizovala, v konečnom dôsledku bola táto suma navrhovateľovi zvýšená od 1. januára 2012 na sumu 13,20 Eur .

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle § 205l ods. 1 a nasledujúcich zákonných ustanovení O.s.p. a dospel k záveru, že návrh na preskúmanie rozhodnutia odporkyne nie je dôvodný.

Krajský súd z administratívneho spisu odporkyne, z jej písomného vyjadrenia zo dňa 7. mája 2012 a z výpovede navrhovateľa zistil, že navrhovateľ utrpel dňa 12. decembra 1997 pracovný úraz - poranenie chrbtice, u zamestnávateľa PRIEMSTAV Stavebná, s. r. o., Hviezdoslavova 3, Prievidza. Navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti svojím návrhom na Okresnom súde v Prievidzi. Tento rozsudkom sp. zn. 4C 131/2009-181 zo dňa 21. decembra 2010 priznal navrhovateľovi nárok na náhradu za stratu na zárobku. Proti tomuto rozsudku podala Sociálna poisťovňa odvolanie. Krajský súd v Trenčíne, ako to vyplýva z jeho rozsudku sp. zn. 17Co 72/2011-196 zo dňa 23. novembra 2011 rozsudok Okresného súdu v Prievidzi v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti potvrdil. V dôvodoch rozsudku odvolací súd uviedol, že pokiaľ ide o spôsob výpočtu pravdepodobného zárobku za obdobie od apríla 2002 do decembra 2003, ktorý súd prvého stupňa uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, je nedostatočný, nakoľko súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviedol iba výsledné sumy, ku ktorým za jednotlivé mesiace sporného obdobia dospel, avšak neuviedol podrobný spôsob výpočtu, preto odvolací súd sám urobil výpočet tohto zárobku za jednotlivé mesiace sporného obdobia. Odporkyňa v súlade s uvedeným právnym názorom a prepočtom uvedeným v citovanom rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, napadnutým rozhodnutím priznala navrhovateľovi nárok na náhradu za stratu na zárobku (výšku fiktívneho zárobku) po skončení pracovnej neschopnosti ku dňu 31. decembru 2003 v sume 240 Sk (7,97 Eur) a odporkyňa transformovala túto sumu ako sumu úrazovej renty od 1. januára 2004.

Doteraz vykonané dokazovanie bolo obmedzené len na zákonné ustanovenie § 272 ods. 1, 2, 3 a 9 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého odporkyňa rozhodla rozhodnutím č. XXXXX-X/XXXX-BA zo dňa 7. februára 2012 tak, že navrhovateľ má nárok na „transformovanú“ úrazovú rentu od 1. januára 2004 do 31. decembra 2004 v sume 7,97 Eur mesačne. Následnými valorizáciami sa suma 7,97 Eur upravila na sumu 13,20 Eur mesačne, na ktorú má navrhovateľ (poškodený) nárok od 1. januára 2012.

Podľa § 272 ods. 1 zákona č. 461/203 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon“). Sociálna poisťovňa od 1. januára 2004 preberá od zamestnávateľa výplatu plnení vplyvajúcich zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania, ktoré vznikli pred 26. novembrom 1993 a od zamestnávateľa, ktorý mal podľa osobitného predpisu postavenie štátneho orgánu, nároky vzniknuté pred 1. aprílom 2002 vyplývajúce zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania.

Podľa § 272 ods. 2 zákona, nároky na výplatu plnení uvedených v ods. 1 sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003. Ak nárok na výplatu týchto plnení trvá aj po 31. decembri 2003, poskytujú sa v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003.

Podľa § 272 ods. 3 zákona, náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ktoré sa vyplácali k 31. decembru 2003 a nárok na ich výplatu trvá aj po tomto dni, sa považujú za úrazovú rentu, a to v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003.

Podľa § 272 ods. 9 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), v konaniach o náhrade za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a o náhrade za stratu na dôchodku, ktoré neboli právoplatne skončené do 31. júla 2006 (272 ods. 5), sa po tomto dni rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003. Táto náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ak nárok na ich výplatu trval aj po 31. decembri 2003, sa považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu a poskytujú sa v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003 po zvýšení podľa tohto zákona. Na zvyšovanie úrazovej renty platí § 82 rovnako.

Výpočet výšky fiktívneho zárobku po skončení pracovnej neschopnosti jej zrejmy z tabuľky z rozhodnutia zo dňa 7. februára 2012, pričom odporkyňa vychádzala z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co 72/2011-196, ktorý v odvolacom konaní vykonal výpočet zárobku za jednotlivé mesiace sporného obdobia, kde určil výšku fiktívneho zárobku. Navrhovateľovi (poškodenému) vznikol nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti k 31. decembru 2003 v sume 240 Sk (7,97 Eur). Suma 7,97 Eur mesačne je transformovanou úrazovou rentou, na ktorú vznikol navrhovateľovi nárok od 1. januára 2004 do 31. decembra 2004. Následnými valorizáciami sa suma 7,97 Eur upravila na sumu 13,20 Eur mesačne, na ktorú má navrhovateľ (poškodený) nárok od 1. januára 2012.

Navrhovateľ bol vypočutý ako účastník konania. Uviedol, že s rozhodnutím odporkyne nesúhlasí, nakoľko podľa jeho názoru výška úrazovej renty, ktorú si neprepočítal, je nesprávne vypočítaná, nie je vypočítaná v súlade s rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 4C131/2009-181 zo dňa 21. decembra 2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17 Co 72/2011-196 zo dňa 23. novembra 2011. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odporkyňi na ďalšie konanie.

Právny zástupca navrhovateľa JUDr. Dušan Motús uviedol, že naďalej sa pridrižiava dôvodov uvedených v opravnom prostriedku. Odporkyňa podľa jeho názoru nesprávne vychádzala pri určení súm úrazovej renty od 1.1.2004 z priemernej straty na zárobku za II. polrok 2003 v sume 240 Sk (7,97 Eur), správne suma mala byť mesačne 1.116,30 Sk (37,05 Eur). To, že odporkyňa pri rozhodovaní vychádzala z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co 72/2011-196 je nesprávne, pretože podstatný pre nárok navrhovateľa je výrok predmetného rozsudku krajského súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 4C131/2009-181. Pri určení nároku navrhovateľa na úrazovú rentu mala odporkyňa vychádzať z prvostupňového rozhodnutia Okresného súdu v Prievidzi. Po prepočte nároku navrhovateľa v zmysle prvostupňového rozsudku by mala suma úrazovej renty presahovať od 1. januára 2012 sumu 59,43 Eur mesačne. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odporkyňi na ďalšie konanie za účelom opätovného prepočítania úrazovej sumy v zmysle citovaných právoplatných rozhodnutí. V prípade úspechu žiadal priznať i trovy právneho zastúpenia.

Krajský súd zhodnotil hore uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a zákonné, preto ho podľa § 250 q ods. 2 O.s.p. potvrdil. Odporkyňa vo veci zistila riadne úplný skutkový stav veci, pri svojom rozhodovaní správne vyhádzala s odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co 72/2011-196. Z jeho odôvodnenia je nesporné, že spôsob výpočtu pravdepodobného zárobku za obdobie od apríla 2002 do decembra 2003, ktorý súd prvého stupňa uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, je nedostatočný, nakoľko súd prvého stupňa uviedol v odôvodnení iba výsledné sumy, ku ktorým za jednotlivé mesiace sporného obdobia dospel, avšak neuviedol podrobný spôsob tohto výpočtu. Odvolací súd preto sám urobil prepočet tohto

zároku za jednotlivé mesiace sporného obdobia, kde určil výšku fiktívneho zárobku. Odporkyňa v súlade s právnym názorom a prepočtom uvedeným v citovanom rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, ktorým je odporkyňa viazaná, priznala správne napadnutým rozhodnutím navrhovateľovi nárok na náhradu za stratu na zárobku po skočení pracovnej neschopnosti k 31. decembru 2003 v sume 240 Sk (7,97 Eur) a odporkyňa transformovala túto sumu ako sumu úrazovej renty od 1. januára 2004.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 250l ods.2 O.s.p. za použitia § 250k ods. l O.s.p., podľa ktorého, ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. V danom prípade bol navrhovateľ v konaní neúspešný, preto nemá právo na náhradu trov konania proti odporkyni a odporkyňa v konaní podľa piatej časti nemá nárok na priznanie náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 a § 205 ods. 1 O.s.p. odvolanie musí mať tieto náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané s uvedením dátumu vyhotovenia odvolania, proti ktorému rozhodnutie súdu smeruje, v akom rozsahu rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.